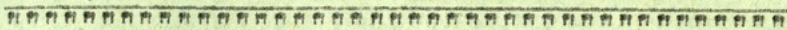


I. VĖJAI IR ŽIEDAI



1. Pavasario vėjas

Žiema seniai nutruko sprandą.
 Su paukštėmis kartu
 Pavasarinis vėjas skrenda
 Iš saulėtų kraštų.

Praeiviui sutiktam jis šaukia:
 -Prašvisk šiandien jau tu!
 Kepurę sveikindams nutraukia
 Ir sviedžia lig skliautų.

Ipuola jo sparnai išdykę
 Pulkan beržų baltų,
 Ir tie svyruoja, klumpa, klykia,
 Tamam būrys girtų.

Net debesį skutais išdulka
 Nuo jo sparnų greitų,
 Kada jis genas gulbių pulką,
 Tokių baltų, baltų.

Ir tartum pūkus jas išsvaido
 Žydrynėje skliautų,
 Ir skamba nuo jų balso aidas
 Visa erdvė tū-tū!

Ir, rods, ir man toks gandas lekia
 Su veju iš pietų:
 Per žiemą jėgos tau išsekę,-
 Ilsekis, žaisk ir tu!

2. Pavasarį

Visi sriautai džiaugsmu patvino,
Jų nieks nesuturės!
Eime ir gerkim žydrą vyną
Mes iš skliautų taurės.

Lai pažadų taurusis žiedas
Tau žėri ant kairės,
Lai visas paukščių choras gieda
Laukų ir pagirės.

Lai saulė mum vainiką pina
Iš aukso ant kaktų,-
Eime ir gerkim žydrą vyną
Mes iš taurės skliautų!

3. Po žiemos

Gražina saulė žemei jau
Šviesos ir džiaugsmo metą,
Kai savo šuolį vis aukščiau
Žydroj padangėj meta.

Ji spindulius gijom karštom
Iš aukšto žemėn driekia,
O medžiai rankom ištiestom
Jos nesiliauja siekė.

Jų pumpurai kaitrioj ugnį
Taip sprogsta, kad net spraga,
O vėjai smagūs ir jauni
Ringuoja girioj ragą.

Man jų daina laisva, gaivi
Širdies stygas užgauna,
Ir aš džiugiai jaučiu savy
Liepsnojant ryžtą jauną.

Ir sveikinu skaisčias dienas
Ir saulę, amžiais jauną,
Kad, liedama širdin liepsnas,
Žiemos triūsus ten griauna.

Ir sieloj, nužertoj šviesa,
Skaidrėjančia tolydžio,
Išbunda jau jėga visa
Ir ilgis žygio didžio.

4. Žydėjimas.

Dainuoja paukėčiai it pašėlę
Laukuos balsais džiugiais,
Kai, alpdamos iš meilės, gėlės
Bučiuojas su drugiais.

Ir žiedadulkių debesėlis
Siūbuojas ties rugiais,
Kai, alpdamos iš meilės, gėlės
Bučiuojas su drugiais.

Širdy Amūro saldžios strėlės.
Vai, kas mylėt negeis,
Kai, alpdamos iš meilės, gėlės
Bučiuojas su drugiais.

5. Ramunė ir rugiagėlė

Kai vasaros žiedais dangun sužiūra
Ir saulėi šypsos žemė nuostabi,
Beeinant javo ir žolynų jūra,
Prie mūsų tako spindi jos abi.

Vienos žiedelis apvaliai išskleistas,-
Gelsva saulutė spinduliais baltais,
Lyg ji šioj žemėj atspindėti geistų
Ta šviesią saulę, riedančią skliautais.

Ją myli ta, kuri šviesi, ramutė,
Lyg žiedas supas vasaros rimty
Ir jaučia sieloj visada saulutę,
Nes išsipildė norai jos slapti.

Antros žiedelis mėlynas šilkinis
Kukliai, nedrąsiai žvelgia iš rugių,
Ir jo grynumas, lyg erdvių žydrynės,
Lyg ilgesingų, mėlynų akių.

Ją myli ta, kuriai laimužė rodos
Tik tolima, negalima svaja,
Ir ilgesingos, liūdnos, giedros godos
Per vasar skamba josios dainoje.

6. Auka

Žibutę melsvą, gojūj rastą,
Vėliau žolyną lauko,
Darželio astrą ir radastą,
Kaip mielą meilės auką,
Skinį į puokštę puikią, žavią,
Kad jam jinai žerėtų,
Kol, saldų kvapą išsalsavę,
Žiedai numirs iš lėto.

7. Girios pasaka

Kartą girioje paklydęs,
Išgirdau, kažkur aukštai
Skambant ūktai, ūktai-ridi,
Ūktai-ridi-dai.

Juodos eglės ten kerojo,
Eglėse juodi lizdai,
O vienoj viršūnėj grojo,
Ūktai-ridi-dai.

Ir tenai išvydau kranklį,
Visą žvilgantį juodai,
Skambinant ant aukso kanklių,
Ūktai-ridi-dai.

-Kelią aš esu paklydęs!
Temsta vakaras antai...
Jis atsakė: -Ūktai-ridi,
Ūktai-ridi-dai.

-Gal viršūnėje nutūpęs,
Girios kraštą tu matai?
-Ūktai-ridi, kas man rūpi?
Ūktai-ridi-dai.

Degė žaros vakarinės,
O juodam medy aukštai
Švietė kanklės jo auksinės,
Ūktai-ridi-dai.

Ir pernakt miške klajojau,
O sutemo taip juodai,
Ir pernakt kranklys man grojo,
Ūktai-ridi-dai.

II. Š Y P S E N O S I R G R I M A S O S

8. Sraigė

Miškais, laukais keliauja sraigė.
Namelis jai ant nugaros.
Kai ji dienos kelionę baigia,
Ten miega lig aušros.

Tik aš labai džiaugiuos, kad žmogui
Nebuvo lemta taip gamtos.
Gal iš dalies tai ir patogu,
Bet nenorėčiau tos naštos.

9. Maišiukas aukso pinigų

Sapne pas miegantį Jonuką
Ateina kipšas su ragu
Ir kyšt jam po pagalviu bruka
Maišiuką aukso pinigų.

Ir kol pranyksta jis už pečiaus,
Dar pasikraipo toks smagus.
Jonukui šis nelauktas svečias
Bematant nuveja miegus.

Pašokęs jis pagalvį kelia.
Loveleį darosi audrą.
Bet aukso pinigų maišelio
Kaip nebėra, taip nebėra.

Jonukas niršta: -Kaip tai gali
Maišiukas mano dingt iš čia?
Bet iš netyčių žvilgt į šali:
Broliuko lovą jau tuščia.

Ir bėga mamai skųst Jonukas
Ir šaukia iš visų jėgų,
Kad bus pavogęs jam broliukas
Maišiuką aukso pinigų.

10. Piršlybos

Aš savo žirgą sėdau raitas
/Tai buvo margas pagalys/
Ir zovada kaip vėjas greitas
Skridau, kiek iškerta arklys,
Ten, kur prie kelio ji sėdėjo
Ir statė dvarą iš smilčių.
Aš ją tada slapta mylėjau.
Mes buvom metų tu pačių.

Prieš ją sustojau. Žirgas mano
Nerimo, muistėsi piktai
Ir ardė žemę ir trepseno,
Bet, jį sutrandęs, aš rintai
Jai visą reikalą išklojau:
-Sakyk, ar būsi mano tu?
Štai pasipiršti tau atjojau,
Nes tave vesti greit ketu.

Ir galvą vyriškai pakėlęs,
Aš laukiau, ką man atsakys,
Bet ji, pasėmus sau ją smėlio,
Tik šiupt man tiesiai į akis.
Man po vokais žaliai sumirgo.
Paleidau gerklę kiek galiu,
O ji, paspyrus mano žirgą,
Nubėgo juokdamos keliu.

11. Poeto nuotykis

Jis dairės vien tik į padanges,
Spėliodamas, ką žvaigždės lemia,
Kol, tiesiai linmarkon išengęs,
Staiga prisiminė šią žemę.

Ir, imdams šalto purvo vonią,
Jis šią taisyklę sugalvojo,
Kad pro poetinę svajonę
Matyti reik ir sau po kojų.

12. Pasikubino^s

Pilietis vienas krito žemėn
Tiesiog po mašina.
Jam pasirodė, kad jau amen,
Kad jam gyvent gana.

Ir iš to išgąsčio jis mirė,
Kai auto pat laiku
Sulaikė šoferis prityręs.
Visai prie jo plaukų.

13. Meškos filosofija

Meška, medaus drevėj aptikus,
Kabliuoja šitą skanumyną,
O bitino šeima įpykus
Jam gilia, savo lizdą gina.

Ir operaciją atlikus,
Ji medų giria, bitę keikia:
-Medus tikrai puikus dalykas!
Bet kam tų velnio bičių reikia?

14. Radikaliesiems lygybės apaštalam

Jūs įvykdysit amžių svają.
Tik kokiom priemonėm kažin:
Ar galvą kirsit aukštesniajam,
Ar tēpsit mažąjį ilgyn?

Tikra mirtim tempimas baigtus,
O gudragalviai, jum patiem.
Jūs imsit kirvius, aiškus daiktas,
Ir galvas kirsite kitiem.

Tik abejotina truputį,
Ar bus lygybė tai ar ne:
Jum su galvom bus leista būti,
O tiem kitiem jau ne .

15. Šykštuolis

Šykštuolis kala kapitalą,
Bankntus renka ir metalą.
Jis žino vertę pinigų:
Žarstyt juos nuostabiai smagu,
Jie puikiai šlama, puikiai tviska,
Už juos gali nu pirkti viską.

Gyvena jis kaip elgeta,
Maitinas vien sausa pluta,
Nes kaip prapirkti litą kitą,
Jei jų vertė neapsakyta:
Jie puikiai šlama, puikiai tviska,
Už juos gali nupirkti viską.

Ir pinigus jis krauna, krauna...
Galiausiai giltinė jį rauna.
Jau elgeta po žemėm guli,
O paslėpti jo lobiai dūli:

Jie puikiai šlama, puikiai tviska,
Už juos gali nupirkti viską.

15. Paskutinis kartas

Rytmetį nubunda Šimas.
Ir šiandien tas pats likimas:
Gelia smilkinius ir kaktą,-
Vakar vėl gėrokai lakta.

Jis drūstas akis pavarto
Ir apžvelgia savo tvartą:
Viskas purvina, sukrūpę,
Vėl vaikai nevalgę cypia,
O žmona niūri, pikta,
Vakar vakare mušta.

Kažin kas nupurto Šimą,
Sąžinė jį graužti ima:
-Iš tiesų, ko aš bevertas?
Na, bet paskutinis kartas.

Net užuolanką jis daro,
Kad tik išsilenktų baro,
Bet iš didelio troškimo
Nebeklauso kojos Šimo:
Pačios jį į vidų neša:
- Ne daugiau, tik vieną lašą!

Stabteli.-O gal neverta?
Na, bet paskutinį kartą...

17. Niauros stogas

Buvo toks žmogelis Niaura.
Jam dažnai pro stogą kiaurą
Pylėsi lietus sriautu
Ant galvos ir ant grindų.

Kartą klausiu aš tą Niaurą:
-Kam laikai tu stogą kiaurą?
Ar tau miela, jei į kuodą
Nuolat bėga kaip į puodą.

Niaura pirma burną veria,
Opaskui jau žodi taria:
-Mat, kai lyja, lipt ant stogo
Būna ne visai patogū,
O kada nustoja lyti,
Nėra reikalo taisyti.

18. Poškaus svajonė

Poškus ant lazdos jau kreta,
Bet vis jauną vesti keta.
Kas kad perkaršęs jisai,
Bet mantos jam ne mažai.
O ar šito ne gana,
Kad pamiltų jį jauna?

Poškau, Poškau, ar žinai,
Tu kentėsi kruvinai,
Nes jei senis ima jauną,
Senį greitai jį papiauna,
Nes, jei senis jauną vedą,
Senį greit įgrabą deda.

III. TRUMPI POSMAI ir MARGOS MINTYS

19. Kai likimas graso

Kai tau likimas mirtimi,
Nelaimėm ir pavojais graso,
Tu stoki atkaklus prieš jį,
Sutelk visas jėgas ir drąsą,
Nes tiktai taip sunkiam kely
Laimėti pergalę gali.

Bet jei matysi, kad lemtis
Visus kelius pastoja
Ir tik viena pikta mirtis
Tau kryžkelėse moja,
Vistiek tiesus ir tvirtas lik ,
Ramiai ir drąsiai ją sutik.

20. Nelaimėj

Nelaimėj vilkis visada
Šviesesnės ateities,
Bet nepalūžki ir tada,
Kai nebėra vilties.

21. Pro pavojus

Kas pro pavojus skinas kelią
Širdim ryžtinga ir ramia,
Tas net klaikiausiam likime
Laimėt dar viską gali.

22. Iš klaidos į tiesą

Kas, į klaidą ėmęs skęsti,
Ją pažinęs, jos nekęsti,
Nugalėt ją susipranta,
Tas pro blogio sriautą platų,
Neįveiktas jo verpetų,
Išsiirs į gėrio krantą.

23. Ne taip karštai

Protingai savo žodį sverk,
Pirmiau nei pradėsi kalbėti,
Ir niekada neprasitark,
Ką paskui reiktų apgailėti.
Kiekvieną žygį apsvarstyk,
Pirmiau negu pradėsi veikti,
Ir niekada to nedaryk,
Dėl ko save reiktų keikti.

24. Darbas ir poilsis

Reikia dirbti ir plušėti,
Kiek tik išgali jėga,
Bet po darbo pailsėti,-
Ne mažesnė pareiga.

25. Pramoga ir pareiga

Pramoga puikus dalykas,
Bet tik pareigą atlikus.

26. Darbo džiaugsmas

Mūs visas amžius, ak, jau toks:
Dirbk nuo aušros lig sutemų.
Laimingas, kurs paverst išmoks
Tą darbą sau džiaugsmu.

27. Sekundžių byla

Sekundės bėga ir negrižta:
Tik-tik, tik-tik, tik-tik!
Į darbą stoki pilnas ryžto,
Nes laikas bėga ir negrižta,-
Skubėk, neatsilik!

28. Kad suliepsnotų

Tik smilkti vienas pagalys
Tegali be liepsnos.
Sudėk į krūvą bent kelis,-
Tada jie suliepsnos.

29. Nevienodas matas

Viens antrą laikote kaltu
Ir pykstatės. O man taip matos:
Ką kaltas jis, ką kaltas tu,
Jeigu matavimui daiktų
Toks nevienodas jūsų matas?

30. Blogas ramstis

Tu nesirem̄k supuvusiuoju mietu,
Kađ dar skaudžiau parpulti nereikėtų.

31. Jeigu antausi gavai

Jeigu antausi gavai,
Pirm nei atsilygint šoki,
Stabtelėk ir pagalvoki,
Ar nevertas jo buvai.

32. Neieškok toli

Jei kas iš kišenės dingo,
Rėkdams baldų nevertyk,
Bet pirmiausia rūpestingai
Kišenės sau iškratyk.

33. Čigono patarimas

Jeigu tau arklys šlubuoja,
Tai išmušk jam antrą koją.

34. Per anksti

Stirna dar po mišką švaistos,
O jau puodas jai užkaistas.

Kol dar šernas paraisty,
Puodus kaisti per anksti.

""

Kas kad puodai jau užvirę,
Briedis vaikšto dar po girią.

35. Per aukštai

Palubėj lašiniai
Kvepia katinui skaniai.
-Nežiopsočiau, jei tiktai
Jie nebūtų taip aukštai.

36. Jei avis stipresnė būtų

Jei avis stipresnė būtų
Ir aštrius nagus turėtų,
Ne blogiau už patį liūtą
Ji draskyt mokėtų.

37. Toks jau prigimimas

Girk kiaulei ežero vilnis
Ir vandenio šaltinio gryo,-
Ji to tikriausiai nemainys
I vonią dvokiančio purvyno.

38. Klaidingai sūnės

38. Klastingi šunes

Yra šunų, kurie nelinkę
Dantis parodyti pirm laiko,
Bet, patylom artyn prislinkę,
Blauzdon įkibti taiko.

39. Tarp šunų

• Nepamanykit, kad aš piktas
Arba ne mandagus, kada,
Įsiutusią šunų apniktas,
Nuo jų ginuos lazda.

40. Prisipažinimas

Atliksiu išpažintį viešą:
Nors ir kilnu mylėti priešą,
Bet negaliu mylėt plėšiko,
Kai jis man perpiaut gerklę tyko.

41. Perdaug mandagiems

Jūs iš to didžio mandagumo
Tik nepavirskite į gumą,
Kurį kiekvienas šunlupys
Kaip tik norėdamas tampys.

42. Mandagumo rungtynės

Tegu, Jūs mandagesnis likit:
Aš pirmas pro duris einu.
Jūs nugalėjęs šitą sykį
Gracingo lankstymos menu.

43. Įspėjimas

Neleiskit kvailio į bažnyčią,
Nors jis atrodytų tylus:
Kai jį apūsty suspaus netyčia,
Jis jus visus ir tą bažnyčią
Per pat mišias išplūs.

44. Nekelk į balną

Nekelk į balną bepročio žmogaus,
Verčiau supančiok jį vardan šventos ramybės:
Kai zovada jis lėkt pagaus,
Lėks zovada ir jo kvailybės.

45. Daugiau drąsos negu proto

Net ežerus jūs peršokt bandot
Ir mūrus pradaužyt kekta.
Tikrai, kol nenutrūksit sprando,
Drąsos nestigs jums niekada.

46. Nepaprasta drąsa

Jūs esate virėjas Kliūga,
Bet norit kuopai vadovauti.
Tikrai matyti jums nestinga
Drąsybės susimauti.

47. Pranašusis

O taip! Su išraiška Sokrato
Suniekink ir apspiauk visus:
Tegu pasaulis aiškiai mato,
Koksai tu pranašus.

48. Per platus užmojis

Ar aš nesakalas esu?
Ir šast per kūdrą šuolis!
Ir brenda šlapias lig' ausų
Atgal krantan drąsuolis.

49. Nei viena, nei kita

Jei pagal asketų mintį
Imsi kūną sau džiovinoti,
Sudžiovinsi greit į pintį
Ne tik kūną, bet ir mintį.

O jei, sekdamas Epikūrą,
Imsi lepinti natūrą,
Tau pernakt bus girtas protas,
Gi per dieną pagiriotas,

O po vyno, mano mielas,
Reiks tau lakt ir karčios mielės.

50. Nelaimingiausia šalis

Jokioj šaly tikrai nebūna
Taip liūdna ir baisu,
Kaip toj, kur ant galvos karūna
Žemiausiam iš visų.

51. Gėlė ir piktžolė

Gėlę turime globoti,
Be globos ji negyvens.
Piktžolei tik leisk keroti,
Ji žydės ir ant akmens.

52. Žibutė ir rožė

Tos žibutės pirmos gėlės.
Tai dėl to jos smalkutėlės.
Kol sukrauna rožė žiedą,
Pusė vasaros prarieda.

53. Drugys ir kirminas

Drugys, kada bučiuoja žiedą,
Atrodo dvigubai gražus,
O kirminas, kai rožę ėda,
Dešimteriopai atgrasus.

54. Pasikeitimas

Vikšrui tiko skonis lapo,
Bet, kai drugeliu jis tapo,
Tuo pamiršęs skonį lapo,
Traukiamas nektaro kvapo,
Skrido į gėlėtą klonį,
Kur žiedai skaisčiai raudoni.

55. Visi iš karto

Kodėl tie paukščiai mūsų soduos
Visi iš karto klieđa?
Mat, kiekvienam iš jų taip rodos,
Kad jis gražiausiai gieda.

56. Neverk žiedų

Neverk žiedų! Laižemėn sėja
Juos vėjas išūlūs:
Žinok, jog, rudeniui atėjus,
Nuo vaisių šakos lūš.

57. Saulė ir debesys

Nors saulę temdo kai kada
Mums debesų kalnai,
Bet žinome, kad ir tada
Gaivina mus jinai.

58. Sakalas

Ir sakalas ne amžinai
Padangėj gali suptis.
Kada pavargsta jo sparnai,
Jis turi žemėn tuptis.

59. Jei pastebėtum meluojant

Jei mylimąją tu meluojant pastebėtum,
Mažiau kalbėt prašyk ją iš širdies visos,
Kad abejonių tu mažiau turėtum,
O ji-daugiau tiesos.

605 Porelei

Jūs viskuo turite dalintis:
Skausmai, džiaugsmas, jausmai ir mintys,-
Tai visa nuo pradžios lig galo
Jum bendra būt privalo.

Paties skaudžiausiojo dalyko
Neslėpkit vienuoj iš tyko:
Nebijo meilė nei kančių,
Nelaimių nei klaidų skaudžių,
O tik tylos ir paslapčių,

Nes, jei vienam širdis skaudės,
Tą kančią antras nešt padės,
Jei vienas eidamas suklys,
Atleis jam mylinti širdis,

Bet, jei vienatvė bus krūtinėj,
Tartum žvėris tamsioj landynėj,
Ir jei kiekvienas jūsų eis
Skirtingais, tolstančiais keliais,
Tai širdys meilei užsiskleis.

T U R I N Y S

I. Vėjai ir žiedai

1. Pavasario vėjas	3
2. Pavasari	4
3. Po žiemos	4
4. Žydėjimas	5
5. Ramunė ir rugiagėlė	6
6. Auka	6
7. Girios pasaka	7

II. Šypsenos ir grimasos

8. Sraigė	8
9. Maišiukas auksų pinigų	8
10. Piršlybos	9
11. Poeto nuotykis	10
12. Pasiskubino	10
13. Mėsos filosofija	10
14. Radikaliesiems lygybės apaštai	11
15. Šykštuolis	11
16. Paskutinis kartas	12
17. Niuoros stogas	13
18. Poškaus svajonė	13

III. Trumpi posmai ir margos

mintys

19. Kai likimas graso	14
20. Nelaimė	14
21. Pro pavojus	14
22. Iš klaidos į tiesą	15
23. Ne taip karštai	15
24. Darbas ir poilsis	15

25. Pramoga ir pareiga	15
26. Darbo džiaugsmas	16
27. Sekundžių byla	16
28. Kad suliepsnotų	16
29. Nevienodas matas	16
30. Blogas ramstis	17
31. Jeigu antausį gavai	17
32. Neieškok toli	17
33. Čigonų patarimas	17
34. Per anksti	17
35. Per aukštai	18
36. Jei avis stipresnė būtų	18
37. Toks jau prūgimimas	18
38. Klaidingi sūnes	18
39. Tarp šunų	19
40. Prisipazinimas	19
41. Perdaug mandagiems	19
42. Mandagumo rungtynės	20
43. Ispėjimas	20
44. Nėkelk į balną	20
45. Daugiau drąsos negu proto	20
46. Ne paprasta drąsa	21
47. Pranašusis	21
48. Per platus užmojis	21
49. Nei viena, nei kita	21
50. Nelaimingiausia šalis	22
51. Gėlė ir piktžolė	22
52. Žibutė ir rozė	22
53. Drugys ir kirminas	22
54. Pasikeitimas	23
55. Visi iš karto	23
56. Neverk žiedų	23
57. Saulė ir debesys	23
58. Sekalas	24
59. Jei pastebėtum meluojant	24
60. Porelei	24

Są. rinkinį rezervuoti sau